

(पिताश्रीज्यूको पुण्य स्मृति दिवसमा सुनाउनको लागि बापदादाको मधुर महावाक्य)

“मीठे बच्चे— आफ्नो स्वभाव धेरै मीठो र शान्त बनाऊ। बोलीचाली यस्तो होस् जसले गर्दा सबैले भनून्— यो त मानौं देवता हो।”

प्रश्नः— हृदयलाई शुद्ध बनाउनको लागि कुनचाहिँ सोख हुनु पर्छ?

उत्तरः— हृदयलाई शुद्ध बनाउनको लागि योगी बन्ने र बनाउने सोख हुनु पर्छ। योगको स्थितिद्वारा नै हृदय शुद्ध बन्छ। यदि देहमा मोह छ, देह अभिमान रहन्छ भने सम्झ मेरो अवस्था धेरै कच्चा छ। देही-अभिमानी बच्चाहरू नै सच्चा डायमण्ड बन्छन्। त्यसैले जति हुन सक्छ देही-अभिमानी बन्ने अभ्यास गर। बाबालाई याद गर।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई थाहा छ— अहिले भगवान् सम्मुख बसेर हामीलाई ज्ञानको गीत सुनाउनु हुन्छ वा ज्ञानको डान्स गराउनु हुन्छ। यस ज्ञान डान्सद्वारा तिमी देवता जस्तै सदा सुखी र हर्षित रहन्छौ। भगवान्लाई नै बेहदका बाबा वा विश्वको रचयिता भनिन्छ। आत्माले सम्झन्छ— बाबाले हाम्रो लागि स्वर्गको सौगात ल्याउनु भएको छ। उहाँ नै रचयिता हुनुहुन्छ। स्वर्गको मालिक बनाउनको लागि राजयोग सिकाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— बाबालाई र विश्वको मालिकपनलाई याद गर। बाबा बेहदको मालिक हुनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य बेहदको दुनियाँ नै रचनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूको लागि सारा विश्व नै घर हो अर्थात् पार्ट खेलने स्थान हो। बेहदका बाबा आएर बेहदको विश्व अथवा घर बनाउनु हुन्छ, त्यो हो स्वर्ग। यस्तो बाबा प्रति बच्चाहरू कति आभारी हुनु पर्छ। विश्वको रचयिता बाबाले डायरेक्ट सम्झाइरहनु भएको छ— म तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउन आएको हुँ, त्यसैले तिम्रो स्वभाव धेरै फस्टक्लास हुनु पर्छ। तिम्रो चलन यस्तो हुनु पर्छ, जसले गर्दा सबैले भनून्— यो त मानौं देवता हो। देवताहरू प्रसिद्ध छन्। भन्छन्— यिनको स्वभाव एकदम दिव्य छ। बिल्कुल मीठो शान्त स्वभावको छ। यस्ता बच्चाहरूलाई देखेर बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ। बाबा स्वर्गको मालिक बनाउन आउनु हुन्छ त्यसैले तिमी कति सहयोगी बन्नु पर्छ। सेवामा आफैं लाग्नु पर्छ। यस्तो होइन म थाकेको छु, फुर्सत छैन। समयमा सबै काम गर्नुमा कल्याण छ। यज्ञ सेवाको पुरस्कार शिवबाबाले दिनुहुन्छ। बाबा बच्चाहरूको दैवी चलन देख्नु भएमा बलिहार जानुहुन्छ।

मीठे बच्चे! तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई पढाउनेवाला को हुनुहुन्छ! यस चैतन्य डिब्बीमा चैतन्य हीरा बस्नु भएको छ, उहाँ सत-चित आनन्द स्वरूप हुनुहुन्छ। सत बाबाले तिमीलाई सच्चा-सच्चा श्रीमत दिनुहुन्छ। बाबाको बनेका छौ त्यसैले कदम-कदम श्रीमतमा चल्नु छ। चुप रहनु छ र पढ्नु छ, एक बाबालाई याद गर्नु छ। घरी-घरी यस ब्याजलाई हेरिरह्यौ भने बाबा र वर्साको याद आउँछ। यादद्वारा नै तिमी मानौं सारा विश्वलाई शान्तिको दान दिन्छौ। हरेक बच्चाले आफ्नो प्रजा पनि बनाउनु छ, वारिस पनि बनाउनु छ। मुरली कुनै पनि मिस गर्नु हुँदैन। बाबा धेरै प्यारले सम्झाउनु हुन्छ— मीठे बच्चे आफूलाई दया गर, कुनै अवज्ञा नगर।

बाबाको दिलमा बच्चाहरूलाई सदा सुखी बनाउने कति फस्टक्लास आश रहन्छ— बच्चाहरू लायक बनेर स्वर्गको मालिक बनून्। जो सुगन्धित फूल छन्, उनीहरू खिचिन्छन्। जो जस्तो छ त्यस्तै सर्चलाइट लिने

आकर्षण गर्छन्। सुगन्धित, गुणवान बच्चाहरूलाई देखेर प्यारमा खुशीमा आँखा रसाउँछन्। केही कष्ट भएमा बाबा सर्चलाइट दिनुहुन्छ।

बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— मीठे बच्चे! तिमीले यस पुरानो दुनियाँमा कुनै पनि आश राख्नु हुँदैन। अहिले त एकै श्रेष्ठ आश राख्नु छ— हामी त जाऔं सुखधाम। कहीं पनि रोकिनु हुँदैन। हेर्नु छैन। अगाडि बढ्दै जानु छ। एक तर्फ नै हेरिरह्यौ भने अचल-अडोल स्थिर अवस्था रहन्छ। अब यो दुनियाँ खतम हुनु नै छ, यसको धेरै सीरियस हालत छ। यस समय सबैभन्दा अधिक क्रोध प्रकृतिलाई आउँछ त्यसैले सबै समाप्त गरिदिन्छ। तिमीलाई थाहा छ— यो प्रकृति अब आफ्नो क्रोध जोडले देखाउँछ। सारा पुरानो दुनियाँलाई डुबाइदिन्छ। भुकम्पले भवन आदि सबै गिर्छन्। अनेक प्रकारले मृत्यु हुन्छ। यो सबै ड्रामाको प्लान बनेको छ। यसमा दोष कसैको पनि छैन। विनाश त हुनु नै छ त्यसैले तिमीले यसबाट बुद्धिको योग हटाइदिनु छ। तिमीले त आफ्नो सबैथोक बीमा गरिदिएका छौ त्यसैले तिमीलाई कुनै पनि प्रकारको चिन्ता छैन। तिम्रो सबैथोक सफल भइरहेको छ।

अहिले तिमीले भन्छौ— वाह सतगुरु वाह! जसले हामीलाई यो बाटो बताउनु भयो। वाह तकदिर वाह! वाह ड्रामा वाह! तिम्रो दिल देखि निस्कन्छ— शुक्रिया बाबा हजुरले हाम्रो दुई मुठ्ठी चामल लिएर हामीलाई सुरक्षित भविष्यमा सयगुणा रिटर्न दिनुहुन्छ। तर यसमा पनि बच्चाहरूको धेरै विशाल बुद्धि हुनु पर्छ। बच्चाहरूलाई अथाह ज्ञान धनको खजाना मिलिरहन्छ त्यसैले अपार खुशी हुनु पर्छ नि। जति हृदय शुद्ध हुन्छ, त्यति अरूलाई पनि शुद्ध बनाउँछौ। योगको स्थितिद्वारा नै हृदय शुद्ध बन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई योगी बन्ने र बनाउने सोख हुनु पर्छ। यदि देहमा मोह छ, देह-अभिमान रहन्छ भने सम्झ मेरो अवस्था धेरै कच्चा छ। देही-अभिमानि बच्चाहरू नै सच्चा डायमण्ड बन्छन् त्यसैले जति हुन सक्छ देही-अभिमानि बन्ने अभ्यास गर। बाबालाई याद गर। बाबा अक्षर सबैभन्दा मीठो छ। बाबा धेरै प्यारले बच्चाहरूलाई आँखामा बसाएर सँगै लिएर जानु हुन्छ। यस्तो बाबाको यादको नशामा चूर हुनु पर्छ। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै खुशीले भरपुर हुनु पर्छ। जसरी बाबा अपकारीहरूमाथि उपकार गर्नु हुन्छ, तिमीले पनि बाबालाई अनुसरण गर। सुखदायी बन।

तिमी बच्चाहरू यस पढाइद्वारा कति उच्च कमाई गर्छौ। तिमी पदमापदम पति बन्छौ। बाबाले तिमीलाई कति धनवान बनाउनु हुन्छ। बाबाले तिमीलाई अखुट खजानामा यस्तो वजन गर्नुहुन्छ, जो २१ जन्म साथ रहन्छ। वहाँ दुःखको नाम हुँदैन। कहिल्यै अकालमा मृत्यु हुँदैन। मृत्यु सँग कहिल्यै डराउँदैनौ। यहाँ कति डराउँछन्, रुन्छन्। तिमीलाई त खुशी छ— यो पुरानो शरीर छोडेर गएर नयाँ दुनियाँमा राजकुमार बन्छौ। तिमीले यस पुरानो दुनियाँ देखि ममत्व मेटाउँदै जाऊ, यस देहलाई पनि भुल्दै जाऊ। हामी आत्मा स्वतन्त्र हौं। एक बाबा सिवाय अरू कसैको याद नआओस्। जीवन छँदै मृत्युको अवस्थामा रहनु छ। यस दुनियाँ देखि मरिसक्यौ। भन्दछन् पनि— आफू मरेपछि दुनियाँ मर्न्यो। शरीरको भानलाई उडाउँदै जाऊ। एकान्तमा बसेर यो अभ्यास गर— बाबा अब हामी हजुरको गोदीमा आयौ। एकको यादमा शरीरको अन्त्य होस्, यसलाई भनिन्छ— एकान्त।

तिमी बच्चाहरूले अहिले ड्रामाको रहस्यलाई पनि जान्दछौ। बाबाले तिमीलाई निराकारी, आकारी र साकारी दुनियाँको सबै समाचार सुनाउनु हुन्छ। आत्माको भन्छ— अहिले हामी पुरुषार्थ गरिरहेका छौं, नयाँ दुनियाँमा जानको लागि। हामी स्वर्गमा जान लायक अवश्य बन्छौं। आफ्नो र अरूको कल्याण गर्छौं। बाबाले प्यारा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, बाबा दुःख हर्ता सुख कर्ता हुनुहुन्छ। त्यसैले बच्चाहरूले पनि सबैलाई सुख

दिनु पर्छ। बाबाको दाहिने हात बन। यस्ता बच्चाहरू नै बाबालाई प्रिय लाग्छ। शुभ कार्यमा दाहिने हात नै लगाउँछन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— हर कुरामा राइटियस बन, एक बाबालाई याद गर्नु भन्ने फेरि अन्त मति सो गति हुन्छ। यस पुरानो दुनियाँ देखि ममत्व मेटाइदेऊ। यो त कब्रिस्तान हो। घरधन्दा बच्चा आदिको चिन्तनमा मर्नु भन्ने फोकट आफ्नो बर्बाद गरिदिन्छौ। शिवबाबालाई याद गरेमा तिमी धेरै आबाद हुन्छौ। देह-अभिमानमा आउनाले बर्बाद हुन्छौ। देही-अभिमानि बनेपछि आबाद हुन्छौ। धनको पनि धेरै लालच राख्नु हुँदैन। यसै चिन्तामा शिवबाबालाई पनि बिर्सिन्छौ। बाबाले देख्नु हुन्छ— सबैथोक बाबालाई अर्पण गरेर फेरि मेरो श्रीमत्ता कहाँसम्म चल्छन्। सुरु-सुरुमा बाबाले पनि ट्रस्टी भएर देखाए नि। सबैथोक ईश्वर अर्पण गरेर स्वयं ट्रस्टी बने। केवल ईश्वरको काममा नै लगाउनु छ। विघ्नहरू सँग कहिल्यै डराउनु हुँदैन। जहाँसम्म हुन सक्छ सेवामा आफ्नो सबैथोक सफल गर। ईश्वर अर्पण गरेर ट्रस्टी बनेर रहनु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

सृष्टि परिवर्तनको आधार— संगठित रूपमा सबैको एक संकल्प (अव्यक्त महावाक्य-१९७५)

संगठित रूपबाट सर्व ब्राह्मणहरूको मनमा दयाको भावना, विश्व-कल्याणको भावना, सर्व-आत्माहरूलाई दुःखबाट छुटाउने शुभ कामना जबसम्म हरेकको दिल देखि उत्पन्न हुँदैन, विश्व-परिवर्तनको कार्य रोकिएको छ। अब संगठित रूपमा एक संकल्पलाई अपनाऊ अर्थात् दृढ संकल्पको सामुहिक अंगुली सबै मिलेर देऊ, तब यस कलियुगी पर्वतलाई परिवर्तन गरेर गोल्डेन विश्व ल्याउन सक्छौ। चेक गर— हाम्रो यो संगठन एक संकल्पवाला कहाँसम्म बनेको छ? शास्त्रहरूमा गायन छ— ब्रह्मालाई संकल्प उठ्यो सृष्टि रचूँ अनि सृष्टि रचियो। यहाँ एकलै ब्रह्माको त कुरा छैन, ब्रह्मा सहित सबै ब्राह्मणहरूको पनि जब एक साथ यो संकल्प उठ्छ— अब हामी सबै एवरेस्टी छौं र नयाँ दुनियाँको स्थापना हुने पर्छ या हुन्छ नै। यस्तो दृढ संकल्प जब ब्राह्मणहरूको मनमा उत्पन्न हुन्छ, तब नै सृष्टिको परिवर्तन हुन्छ अर्थात् नयाँ सृष्टिको रचना यथार्थमा देखिन्छ। यसमा पनि संगठनको बल चाहिन्छ। एक दुई जनाको वा केवल आठ जनाको होइन, सारा संगठनको एक संकल्प हुनु पर्छ। संकल्पद्वारा सृष्टि रच्नु, यसको रहस्य यस प्रकारले छ। जब सबैको मनमा संकल्प उत्पन्न हुन्छ अनि सेकेन्डमा समाप्तिको नगाडा बज्न सुरु हुन्छ। एकातिर समाप्तिको नगाडा, अर्कातिर नयाँ दुनियाँको दृश्य साथ-साथ देखिने छ। वहाँ नै विनाशको अति हुन्छ र वहाँ नै जलैजलको बीचमा चारैतिर विनाशमा एक हिस्सा धर्ती र बाँकी तीन हिस्सा जलैजल। यो जुन सबै पछि आएर अनेक धर्महरूको कारण अनेक खण्ड बनेका छन्, ती सबै समाप्त हुने छन्। केही देश एक सैरगाहको रूपमा जलको बीचमा एक टापू जस्तै हुन्छ। त्यसैले एकातिर विनाशको अतिको नगाडा हुन्छ, अर्कातिर प्रथम राजकुमार (श्रीकृष्ण)को जन्मको आवाज बुलन्द हुनेछ, उनी पातमाथि आउँदैनन्। देखाउँछन् नि— जलमय पछि पातमाथि श्रीकृष्ण आए। यसको पनि रहस्य छ। भारतखण्ड जब परिस्तान बन्छ, तीन हिस्सा जलमय हुनाले त्यसलाई जलमय देखाइ दिएका छन्। यस्तो जलमयको बीचमा पहिलो पत्ता जो फस्ट आत्मा हो, उसको जन्मको चारैतिर आवाज प्रसिद्ध हुन्छ— प्रथम राजकुमार प्रत्यक्ष भइसकेका छन्, जन्म भइसकेको छ। त्यो पनि अतिमा हुन्छ अर्थात् जलमयको तीन हिस्साको दृश्य हुन्छ बाँकी एक हिस्सा भारतवर्ष परिस्तानको रूपमा प्रगट हुन्छ। जो

देखाउँछन्, सुनको द्वारिका पानीबाट निस्केर आयो। त्यो पानीबाट होइन, तीन हिस्सा पानीमा हुन्छ र त्यस पानीको बीचमा सुनको द्वारिका देखिने छ। त्यसैले भन्छन्— सुनको द्वारिका पानीबाट निकलेर आउँछ। त्यसै समयमा फस्ट आत्माको जन्मको जयजयकार हुन्छ। यस्तो दृश्य सामुन्ने आउँछन् अनि पुरानो दुनियाँको महाविनाशको नगाडा र नयाँ प्रथम राजकुमारको जन्मको दृश्य साथ-साथ देखिन्छ। जस्तै नगाडा बजाउन पहिले नगाडालाई गर्म गरिन्छ, तब आवाज बुलन्द हुन्छ। त्यस्तै यो पनि योग अग्निद्वारा नगाडा बजाउन पहिले तयारी चाहिन्छ, तब नगाडामा आवाज बुलन्द हुन्छ। यस प्रबन्धमा लागेका छौं नि! प्रतीक्षा गर्नेलाई पनि प्रबन्धमा लगाऊ, तब जयजयकार हुन्छ। जब शरीरलाई चलाउन आउँछ, तब राज्य चलाउन पनि आउँछ। शरीरलाई चलाउनु अर्थात् राज्य गर्नु। राज्य गर्ने संस्कार भर्नु छ नि! नलेजफुल भनिन्छ, त्यस्तै फुल नलेजमा तन, मन, धन र जन सबै आउँछ। यदि एकको पनि ज्ञान कम छ भने नलेजफुल भनिँदैन। बुझ्यौ? सदा सफलतामूर्त बन्ने आधार पनि नलेजफुल हो। ज्ञान नत्र सफलतामूर्त पनि हुन सक्दैन। समय अनुसार पुरुषार्थको गति पनि तीव्र हुनु पर्छ। समयको गति तेज छ तर हिँड्नेवालाको गति मन्द छ भने समयमा कसरी पुग्छन्! एक बल, एक भरोसा— यो हो मुख्य विषय। हर समय एकको नै यादमा एकरस रहनु छ। यसै पुरुषार्थमा सदा सफल भयौ भने लक्ष्यमा पुग्ने छौ। जो अटुट स्नेहमा रहन्छन्, उनलाई सहयोग पनि स्वतः प्राप्त हुन्छ।

मुरली हो लठ्ठी, यस लठ्ठीको आधारबाट कुनै कमी पनि छ भने त्यो भरिन्छ। यो आधारले नै आफ्नो घरसम्म र आफ्नो राज्यसम्म पुर्‍याउँछ तर लक्ष्यले। नियमपूर्वक होइन, लगनले। लगनले मुरली पढ्नु र सुन्नु अर्थात् मुरलीधरको लगनमा रहनु हो। मुरलीधर सँग स्नेहको निशानी मुरली हो। जति मुरली सँग स्नेह छ, त्यति नै सम्झ मुरलीधर सँग पनि स्नेह छ। सच्चा ब्राह्मणको परख मुरलीबाट हुन्छ। मुरली सँग लगन अर्थात् सच्चा ब्राह्मण। मुरली सँग लगन कम अर्थात् हाफ कास्ट ब्राह्मण। अच्छा!

वरदानः— आफ्नो मस्तकको बीचमा सदा बाबालाई इमर्ज गर्ने मस्तकमणि भव

मस्तकमणि अर्थात् जसको निधारमा सदा बाबाको याद रहन्छ, यसैलाई नै उच्च स्टेज भनिन्छ। आफूलाई सदा यस्तो उच्च स्टेजमा स्थित रहनेवाला श्रेष्ठ आत्मा सम्झेर अगाडि बढ्दै जाऊ। जो यस उच्च स्टेजमा रहन्छ, उसले तलको अनेक प्रकारका कुरालाई सहज पार गर्छ। समस्या तल रहन्छ र स्वयं माथि हुन्छ। मस्तकमणिको स्थान नै उँचा मस्तक हो त्यसैले तल नआऊ, सदा माथि बस।

स्लोगनः— बेफिक्र बादशाहको स्थितिको अनुभव गर्नको लागि मेरोलाई तेरोमा परिवर्तन गरिदेऊ।